

§ 38-undersøgelse og handleplan i alle sager om foranstaltninger

Udgangspunktet for at kunne vælge den rigtige indsats er, at man ved, hvad der er behov for. En god undersøgelse er derfor en betingelse for, at man fra starten kan vælge den rigtige hjælp, beskrive formålet med en foranstaltning og løbende følge op på, om foranstaltningerne har de ønskede virkninger.

Derfor foreslås det for det første, at der indsættes et tydeligt krav om, at foranstaltninger efter § 40 som altovervejende hovedregel kun kan iværksættes efter, at der er gennemført en undersøgelse efter § 38 eller § 39.

For det andet foreslås det, at der skal være udarbejdet en handleplan i alle sager om særlig støtte, også i alle sager om forebyggende foranstaltninger.

I handleplanen skal der være beskrevet mål og delmål for indsatsen, og de samme punkter, som indgår i § 38 undersøgelsen, skal indgå. En tæt sammenhæng mellem undersøgelse, handleplan og opfølgning sikrer, at der bedst muligt bliver taget hånd om barnet eller den unge, og at man undgår udgifter til foranstaltninger, der ikke giver de ønskede forbedringer af situationen. Kravet om en klar sammenhæng mellem behov og indsats styrker således kontinuiteten i den enkelte sag. Der skal være faglige argumenter for at ændre i handleplanen og indsatsen. Ændringer skal eksempelvis være begrundet med, at mål eller delmål er nået hurtigere end forudsat eller ikke kan nås med den iværksatte foranstaltning.

En udførlig handleplan er desuden med til at give familien information om baggrunden for indholdet i og det forventede forløb af indsatsen.

En målrettet og fleksibel indsats

For at sikre en målrettet indsats foreslås det, at det i § 40 understreges, at de forskellige foranstaltninger, som oplistes, dækker forskellige typer af støtte. Det vil sige, at hver enkelt type kan have forskelligt indhold. Formålet med ændringen er at understrege, at de oplistede foranstaltningstyper kan og skal tilpasses behovene i den enkelte sag. Som hidtil vil det ligeledes være muligt at kombinere de forskellige foranstaltninger og f.eks. yde familiebehandling, mens barnet eller den unge er anbragt. Samtidig foreslås det tilføjet, at kommunerne udover de nævnte typer af foranstaltninger kan iværksætte andre tilbud, som indebærer rådgivning, behandling, praktisk eller pædagogisk støtte.

Målet er at give kommunerne så vide rammer som muligt i forhold til at målrette indsatsen til den enkelte familie. Lovgivningen må ikke begrænse den udvikling af nye tilbud, der sker løbende. Flere kommuner

har f.eks. i disse år gode erfaringer med forskellige projekter omkring børnehuse og andre tiltag i nærmiljøet.

Det vil stadig være gældende, at betingelser for at iværksætte støtten, jf. stk. 1, skal være opfyldt, herunder at indsatsen skal være rettet mod de problemstillinger, der er afdækket med en undersøgelse efter § 38.

Endelig foreslås det at udvide kommunernes mulighed for at yde økonomisk støtte efter § 40. I forhold til den transbestemte økonomiske støtte foreslås det at åbne mulighed for at give støtte til udgifter i forbindelse med barnets eller den unges kontakt til en person i netværket og støtte til udgifter, der kan erstatte en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning.

3.5. Anbringelser

Med bedre § 38-undersøgelser og klare mål i handleplanerne bliver det mere tydeligt, hvad anbringelsesstederne skal levere, og det bliver lettere at vælge det rigtige sted. Men samtidig er det vigtigt at arbejde med at udvikle kvaliteten af indsatsen på de pågældende steder.

Plejefamiliernes uddannelse

I gældende lovgivning er der ingen krav til, i hvilket omfang kommende plejefamilier skal forberedes og rustes til den opgave, det er at være plejefamilie. Dette har naturligvis betydning for kvaliteten af indsatsen, ligesom det kan have betydning for kontinuiteten af barnets eller den unges forløb, hvis dårlig forberedelse betyder, at plejefamilien efter en kort periode ikke længere ønsker at påtage sig opgaven som anbringelsessted.

Det er derfor et vigtigt mål med lovforslaget at sikre bedre forberedelse af plejefamilierne. Det foreslås derfor, at der stilles krav om, at kommunen i forbindelse med godkendelsen efter § 49 skal sørge for, at plejefamilier og netværksplejefamilier deltager i et kursus i at være plejefamilie. Kurserne skal bl.a. give en bedre forberedelse til samværet med de udsatte børn og samarbejdet med de biologiske forældre. Kurserne vil samtidig styrke rekrutteringen af plejefamilier, da kurserne giver mulighed for at få indblik i opgaven, inden man modtager et barn eller en ung. Dette er bl.a. vigtigt i forhold til plejefamilier med anden etnisk baggrund, som der i dag er stor mangel på.

Samarbejde og samvær under anbringelsen

Det påvirker anbragte børn og unge negativt, hvis der er konflikt mellem forældrene og anbringelsesstedet. For forældrene kan det være en meget vanskelig proces, at barnet anbringes, og forældrene ønsker ofte